

РАЗПОРЕЖДАНЕ

№ 951

гр. София , 10.08.2021 г.

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, ТО VI-22 в закрито заседание на десети август, през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: Нели Алексиева

като разгледа докладваното от Нели Алексиева Търговско дело № 20211100901621 по описа за 2021 година

Делото е образувано на 09.08.2021 г. по искова молба с вх. номер № 12021/06.08.2021 г. на АНТ. П. П., предявена срещу „У.М.Б. за А.Л. С.И.Р.“ ЕАД. С исковата молба се иска да се признае за установено между страните нищожността на решение на едноличния собственик на капитала на УМБАЛ „С.Й.Р.“ ЕАД, обективизирано в протокол № РД-16-524 от 05.08.2021 г. При условията на евентуалност заявява иск по чл. 29, ал. 1 от ЗТРРЮЛНЦ да бъде установено несъществуването на обстоятелството, заявено за вписване със заявление А5 с вх. № 202108051710191, поради нищожността на решението на едноличния собственик на капитала.

Съдът намира, че тези искове са недопустими. Съображенията за този извод на съдията-докладчик са следните:

Оспореният в настоящето производство протокол касае вземането на решение за промяна в персоналният състав на управителния орган на дружеството, вкл. и освобождаване от длъжност на член на съвета на директорите и преди изтичане на мандата, за който е избран. Тези решения са от компетентността на ОС на акционерното дружество – арг. от чл. 221, т. 4 вр. чл. 233, ал. 4 от ТЗ, а когато се касае за еднолично акционерно дружество, решенията от компетентността на общото събрание се вземат от едноличния собственик на капитала, съгласно чл. 219, ал. 2 от ТЗ. За решенията на едноличния собственик на капитала се съставя протокол в писмена форма /чл. 232а ТЗ/. Именно характер на такова решение има протокол № РД-16-524 от 05.08.2021 г. на Министъра на здравеопазването, с което решение ищецът А.П. е освободен като член на съвета на директорите на болницата и е избран нов член на съвета на директорите до провеждане на конкурс за избор на нов член

по чл. 21, ал. 1 от Закона за публичните предприятия. Ищецът, в качеството му на освободен член на съвета на директорите на ответното дружество, няма правен интерес от предявяване на заявения иск за прогласяване нищожността на решенията на едноличния собственик на капитала, обективирани в протоколно решение № РД-16-524 от 05.08.2021 г. Правният интерес от предявяване на установителен иск е налице, ако същият е заявен от лице, чието правно положение се засяга и зависи от атакуваното решение. В случая последиците от това решение се отразяват пряко единствено в правната сфера на дружеството, като вземането на това решение е в изключителната компетентност на собственика на капитала на дружеството и формираната от него воля да вземе такова решение не може да бъде повлияна от поведението на освободения член на съвета на директорите, спрямо когото това решение е произвело ефект от момента на неговото вземане. Ищецът може да иска от съда защита на свои права, произтичащи от прекратения с решението на едноличния собственик на капитала договор за управление с дружеството /при изложените от П. твърдения, че този договор е прекратен в нарушение на императивни норми на закона/, но такъв иск за защита на имуществените му права, произтичащи от възникналото въз основа на договора за управление мандатно правоотношение, не е предявен.

Следва да се отбележи още, че от съдържанието на исковата молба не може да се обоснове извод, че са предявени иски за нищожност на решенията на едноличния собственик на капитала, обективирани в протокол № РД-16-524 от 05.08.2021 г. Дадената от страната правна квалификация не обвързва съда, а последният има задължението сам да даде такава, съобразявайки изложените обстоятелства и отправено към него искане. В случая се твърди, че решенията са нищожни /без да се излагат конкретни твърдения за наличието на основания за нищожност, съответни на разясненията, дадени с Тълкувателно решение № 1 от 06.12.2002 г. на ОСГК на ВКС, по т. д. № 1/2002 г., кои основания водят до нищожност на решението на ОС/. Изложените от П. твърдения в исковата молба за вземане на решенията в нарушение на императивни разпоредби на закона не са основание да се приеме, че с нея се предявяват иски за нищожност на решението на едноличния собственик на капитала на УМБАЛ „С.Й.Р.“ ЕАД. Съгласно т. 1 на тълкувателно решение № 1/2002 г. на ОСГК на ВКС, квалифицирането на решенията на ОС на търговското дружество като нищожни е допустимо само

по критериите на Търговския закон /ТЗ/ изрично квалифицира като нищожни само решенията на ОС, посочени в чл. 75, ал. 2 вр. ал. 1 от ТЗ и като недействителни решенията по чл. 197, ал. 3, предл. 2 ТЗ и чл. 216 от ТЗ/. Погрешно е разбирането, че решенията на ОС, които противоречат на учредителния акт или на повелителни разпоредби на ТЗ са нищожни. Решенията на ОС на дружеството нямат характер на сделка по смисъла на ЗЗД, съответно спрямо тях са неприложими установените в ЗЗД хипотези за нищожност на сделките. Решенията на ОС са задължителни единствено за членовете на дружеството, включително и за тези членове, които са участвали при тяхното приемане, но изрично са изразили несъгласие, както и тези членове на дружеството, които не са участвали в ОС, на което е прието дадено решение. То е резултат от волята на мнозинството на членовете, за разлика от сделките по ЗЗД, при които има изискване за съвпадащи си волеизявления. Съгласно Тълкувателното решение нищожно е липсващото /невзето/ решение на ОС, което, обаче, е отразено като съществуващо в протокола на ОС или решението на ОС, което е взето извън пределите на неговата компетентност, определена от закона и учредителния акт. В случая П. по същество не излага никакви фактически твърдения за нищожността на атакуваното решение на едноличния собственик на капитала, тъй като посоченото от него, че решението е взето извън компетентността на едноличния орган на капитала не е скрепено със съответни на това твърдение обстоятелства. Напротив, както вече бе посочено взетото решение е именно от компетентността на едноличния собственик на капитала - арг. от чл. 219, ал. 1 вр. чл. 221, т. 4 вр. чл. 233, ал. 4 от ТЗ В горесцитираното тълкувателно решение на ВКС изрично се посочва, че вземането на решенията в нарушение на повелителните разпоредби на закона или устава не обуславя нищожност на приетите решения, а се отразява върху тяхната законосъобразност и пътят на защита е чрез предявяване на иск по чл. 74 от ТЗ /с правото на какъвто иск ищецът П. не разполага, тъй като няма качеството на акционер/.

Заявеното при условията на евентуалност искане по чл. 29 от ЗТРРЮЛНЦ също не може да се приеме като основание за допустимост на настоящото производство. Чрез иска по чл. 29, ал. 1 от ЗТРРЮЛНЦ заинтересуваното лице, което не е участвувало в охранително производство, би могло да установи порочността на вписаното с охранителния акт обстоятелство. В случая не се атакува като порочно извършено по партидата на ответника

вписване на обстоятелство, тъй като видно от извършената от съдията-докладчик справка в Търговския регистър по електронното дело на „У.М.Б. за А.Л. С.И.Р.“ ЕАД няма вписани обстоятелства по заявление А5 с вх. № 202108051710191. Следователно предявеният иск по чл. 29 от ЗТРРЮЛНЦ за установяване несъществуването на обстоятелства по този протокол се явява недопустим, тъй като липсва конкретно вписване - предмет на този иск, а от направената служебно справка в Търговския регистър по електронното дело на ответника е видно, че такова вписване към момента не е извършвано. Ето защо предявеният иск по чл. 29 от ЗТРРЮЛНЦ се явява недопустим, тъй като няма предмет /както и поради гореизложените доводи за липса на правен интерес у ищцата/, съответно исковата молба в тази част също следва да бъде върната.

Мотивиран от горното, Съдът

РАЗПОРЕДИ:

ВРЪЩА, на основание чл. 130, изр. 1 от ГПК, исковата молба с вх. № 12021/06.08.2021 г., във връзка с която е образувано т. дело № 1621/2021 г. по описа на СГС, ТО, VI-22 състав и **ПРЕКРАТЯВА** образуваното по ния съдебно производство.

Разпореждането може да бъде обжалвано от ищеца с частна жалба, пред Софийски апелативен съд, в едноседмичен срок от съобщението.

Съдия при Софийски градски съд: _____